

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 230.434 van 9 maart 2015
in de zaak A. 212.691/IX-8401**

In zake : Etienne VAN DURME
woonplaats kiezend te 9830 Sint-Martens-Latem
Molenstraat 5

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Justitie
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Stefaan Verbouwe
kantoor houdend te 1150 Brussel
Tervurenlaan 270
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 24 mei 2014, strekt tot de nietigverklaring van “de beslissing van het Directoraat-generaal Rechterlijke organisatie [...] van 24 maart 2014 [...] houdende wijziging van [de wedde van Etienne van Durme] als magistraat”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en de verzoekende partij heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de Regent van

23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuurs-rechtspraak van de Raad van State’.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 5 januari 2015.

Staatsraad Bruno Seutin heeft verslag uitgebracht.

De verzoekende partij en advocaat Stefaan Verbouwe, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Geert De Bleeckere heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. Bij koninklijk besluit van 20 december 2000 is verzoeker met toepassing van het toentertijd geldende artikel 69 van het Gerechtelijk Wetboek benoemd tot toegevoegd rechter voor het rechtsgebied van het hof van beroep te Gent. Deze benoeming is nadien bestendigd met koninklijke besluiten van 18 november 2003, 23 november 2006 en 26 november 2011.

Overeenkomstig artikel 357, § 1, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek, geniet verzoeker uit hoofde van zijn ambt als toegevoegd rechter een weddebijslag.

3.2. Bij artikel 10 van de wet van 1 december 2013 ‘tot hervorming van de gerechtelijke arrondissementen en tot wijziging van het Gerechtelijk

Wetboek met het oog op een grotere mobiliteit van de leden van de rechterlijke orde' (hierna: de wet van 1 december 2013) wordt artikel 69 van het Gerechtelijk Wetboek opgeheven.

3.3. Bij koninklijk besluit van 25 maart 2014 wordt verzoeker benoemd tot rechter in de nieuwe rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen en gelijktijdig tot rechter in de nieuwe rechtbank van eerste aanleg van West-Vlaanderen.

3.4. Met een brief van het directoraat-generaal Rechterlijke Organisatie van de FOD Justitie van 24 maart 2014 wordt verzoeker geïnformeerd over de geldelijke invloed van de hervorming van het gerechtelijk landschap op de toegevoegde magistraten bij de rechtbanken van eerste aanleg, parketten, arbeidsrechtbanken, auditoraten en de rechtbanken van koophandel.

In deze brief wordt onder andere gesteld dat ter uitvoering van onder meer de artikelen 96 en 136 van de wet van 1 december 2013, de in artikel 357, § 1, 6°, van het Gerechtelijk Wetboek bedoelde weddebijslag wordt opgeheven met ingang van 1 april 2014. Er wordt uiteengezet dat dit concreet voor verzoeker betekent dat vanaf 1 april 2014 zijn recht op weddebijslag als toegevoegd magistraat vervalst en dat hij vanaf dan de wedde zal ontvangen waar hij uit hoofde van zijn nieuw ambt van rechter in de rechtbank van eerste aanleg van Oost-Vlaanderen recht op heeft. Er wordt vervolgens ook voorgerekend hoe deze wedde is samengesteld en hoeveel ze bedraagt.

IV. Toepassing kortedebattenprocedure

4. De verwerende partij werpt op dat de wijziging in verzoekers rechtstoestand het rechtstreeks gevolg is van artikel 136, tweede lid, van de wet van 1 december 2013 – waarin wordt bepaald dat de toegevoegde rechters, bedoeld in artikel 150 van die wet, de weddebijslag niet behouden – en dat de brief van 24 maart 2014 de loutere kennisgeving is van de gevolgen van de inwerkingtreding

van de nieuwe wetgeving, zodat deze niet als een griefhoudende akte in de zin van artikel 14, § 1, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State kan worden beschouwd. Zij besluit dat het beroep onontvankelijk is.

5. Met de verwerende partij moet worden vastgesteld dat verzoekers rechtstoestand rechtstreeks door de inwerkingtreding van de voornoemde wet wordt gewijzigd – wat verzoeker trouwens op de terechtzitting uitdrukkelijk heeft beaamd – en dat de brief van 24 maart 2014 de loutere kennisgeving hiervan is.

Dat leidt tot het besluit dat het beroep om die reden niet ontvankelijk is. Terecht wordt in het auditorsverslag geoordeeld dat toepassing kan worden gemaakt van de kortedebattenprocedure.

V. Kosten

6. Bij de kennisgeving van de bestreden beslissing werd door de verwerende partij aan verzoeker meegedeeld dat hij hiertegen een beroep tot nietigverklaring kon instellen bij de Raad van State. Aldus werd verzoeker verkeerd voorgelicht en er als het ware ten onrechte toe aangezet dit beroep in te stellen.

Het komt dan ook gepast voor de kosten daarvan ten laste van de verwerende partij te leggen.

BESLISSING

1. De Raad van State verworpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 9 maart 2015,
door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bruno Seutin,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Tiny Temmerman,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Tiny Temmerman

Bruno Seutin